

[Forsvarsministeren]

kommet fra ungdomsorganisationerne, vil jeg sige, at jeg er ikke enig i de betragtninger, man gør gældende, hvilket jo ganske klart også fremgik af mit første indlæg. Men det kan jeg da ikke se at der sker noget ved. Det er klart, at politiske ungdomsorganisationer og partier ind imellem kan have forskellige synspunkter, og det er da også helt i orden.

Så vil jeg kun lige svare hr. Knud Damgaard, der var inde på spørgsmålet om det kontraktmæssige eller ikke-kontraktmæssige. Det er korrekt, at man i forbindelse med, at man gik op på de 21 måneder, i en overgangsperiode anvendte nogle kontrakter. Men hvis man rejser spørgsmålet, om det var helt muligt at gennemføre 100 pct. – nu skal vi ikke tage stilling til det her i dag, men jeg vil bare pege på det problem, der ligger i det – ville det jo forudsætte, at alle befalingsmænd f.eks. i kamptropperne og ingeniørtropperne var 100 pct. frivillige og ønskede at indgå en tidsbestemt kontrakt efter afslutningen af deres værnepligtstid, og denne forventede frivillighed kan man vel ikke basere hele mobiliseringssystemet på. I en situation, hvor der ikke var nok frivillige, eller hvor de frivillige ikke var egnede til at gennemgå en befalingsmandsuddannelse, ville det jo være nødvendigt fortsat at kunne anvende ikke-frivillige.

Jeg siger det kun, fordi jeg er enig i den opfattelse, at vi helst skal så langt med frivilligheden, som det nu engang er muligt. Det tror jeg også ligger til grund for mange af de beslutninger, vi har truffet, men der vil være situationer, hvor vi må sætte os ud over frivillighedsprincippet. Det er også derfor, vi har en værnepligt, som jo er hjemlet i vor lovgivning, men jeg er enig i, at så langt som vi kan, er det det rigtige.

Men lad os nu vende tilbage til de spørgsmål under de senere drøftelser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse

mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om ændring af lov om teatervirksomhed.

(FremSAT 22/10 85).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 10 og 11 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af lov om museer m.v.

(FremSAT 22/10 85).

11) Første behandling af lovforslag nr. L 43:

Forslag til lov om ændring af lov om statstilskud m.v. til zoologiske haver.

(FremSAT 22/10 85).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Espersen (S):

Efter at have tænkt over disse problemer i 3-4 år har kulturministeren fundet ud af, at det faktisk er umoderne at have et teaterråd, der indstiller til ministeren, hvordan visse midler skal fordeles. Derfor foreslår ministeren som et led i regeringens moderniseringsproces – sproget er tålmodigt, selv for en kulturminister – at man nu laver om på det, således at det i stedet bliver teaterrådet, der selv træffer afgørelsen om fordelingen af de støttebeløb, der nævnes i lovforslaget.

I stedet for at kalde det en modernisering eller en effektivisering vil jeg snarere, som ministeren jo også gør, selv om det er et subsidiært argument, sige, at en sådan ændring kan være udtryk for den rigtige principielle opfattelse, at konkrete beslutninger om de forskellige former for kunststøtte og lignende bør henlægges til selvstændige organer. Det synes jeg nok er en overvejelse værd, også for så vidt angår teatre og zoologiske haver og museer, og senere også når det drejer sig om musikstøtte. Det er jo det, der har præget